

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 4. An Ecclesia potest præcipere vel prohibere actus merè internos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

unum eundemque actum totalem constituit, ac proinde posito actu externo in talibus circumstantiis internus rationabiliter præsumitur poni, nisi sufficientia ad contrarium judicandum adsint indicia: omissio autem actu externo, internum omitti certò cognoscitur. Ideoque talis actus internus est sufficienter proportionatus legi humanæ etiam coactivæ.

Q. 4. *An Ecclesia potest præcipere, vel prohibere actus merè internos?*

Resp. Communis sententia negat. Sed afferunt glossa in c. *Cogitationis*. Dist. 1. de pœnit. Adrian. Major, Julius Clarus, Rosella, Albertin. Medina, Cardenas, la Croix, &c. Et probant 1. ex Matth. 28. *quacumque alligaveritis super terram, erunt ligata & in cælo, &c.* quæ verba generalia sunt, & significant amplissimam potestatem à Christo Ecclesiæ concessam, quæ proinde limitari non debet ad actus externos. 2. Quia potestas Ecclesiæ est Spiritualis, & ordinatur immediatè ad salutem animarum, quæ pendet maximè ab actibus internis. Ergo extenditur etiam ad actus merè internos, cum sint materia proportionata fini potestatis Ecclesiasticæ: nam finis cujuslibet potestatis est mensura illius. 3. Ecclesia præcipit directè, & immediatè actus internos, sic c. *Vult. de*
be-

heret. in 6. Papa præcipit Inquisitoribus, ut puram, & providam intentionem habeant. 4. Reipsâ Conc. Trident. Sess. 6. in procæmio prohibet, ne aliter credatur, quàm suo Decreto statuitur. Ergo dissensus merè internus non solum præcepto divino, sed etiam Ecclesiastico prohibetur. 5. Urbanus VIII. mandavit in omnibus, & per omnia servari ab omnibus Rubricas Missalis Romani, inter quas una præscribit, ut Sacerdos *aliquantulum quiescat in meditatione Sanctissimi Sacramenti*; quæ certè meditatio est actus merè internus. 7. Innoc XI. damnavit hanc propos. Michaëlis de Molinos: *Risu digna est Doctrina quadam nova in Ecclesia Dei, animam quoad in terra gubernari debere per Episcopum: Quia Ecclesia non judicat de occultis.* Nec obstat, inquiunt, illud c. *Sicut. 2. de Simon. Ecclesia non judicat de occultis.* Et Cap. *Tua nos. eod. Tit. Nobis datum est de manifestis tantummodo judicare.* Quia ad præcipiendum, & obligandum in conscientia, non necesse est, ut Superior possit cognoscere transgressionem factam; sed sufficit, ut revera velit obligare, seu præcipere: nam hoc ipso culpæ, & pœnæ reatus contrahitur apud Deum, qui vindex est violationis Legum humanarum. Neque, inquiunt, inutilis est hæc potestas circa actus merè internos: nam ut potestas præcipiendi sit utilis, & efficax, suffi.

sufficit, quòd possit obligare in conscientia, & sub culpa à Deo punienda; hæc enim obligatio satis per se urget impletionem præcepti, ut patet in Lege naturali.

Imò sunt, qui putant Ecclesiam punire posse poenâ ipso facto latâ actus merè internos v. g. hæresim merè internam, sicut punit occultam, quia ad hoc non requiritur cognitio transgressionis.

Q. 5. An Lex ponit rem præceptam in ea virtute, ex cuius motivo etiam extrinseco præcipitur?

Resp. Aff. Quia 1. omnis actus specificatur à fine etiam extrinseco, propter quem fit. Sic actus, quo quis furatur, ut se inebriet, est in specie furti, & ebrietatis; & furans ex hoc fine magis est intemperans, quàm fur, ut docent Aristot. & S. Thom. Ergo Lex pariter specificatur à fine etiam extrinseco, sicut omnis electio medii specificatur à fine intento: nam Lex æquè finem extrinsecum intendit, & actionem aliquam præcipit, vel vetat tanquam medium ad illum finem. 2. Permutatio beneficiorum ex propria authoritate non est de se mala contra Religionis virtutem, sed solùm quia prohibetur ab Ecclesia ex motivo Religionis, & reverentiæ erga res sacras. Item sumptio cibi; vel potûs levissimi ante Communionem est sacrilega, ob
pro-